

Zespół Aspergera

15 października 2014

SZKOLENIE

DLA NAUCZYCIELI, PEDAGOGÓW

W ostatnich latach zatrważająco rośnie liczba dzieci, u których orzeka się zaburzenia ze spektrum autyzmu (co jest

związane z coraz skuteczniejszym diagnozowaniem tego zaburzenia).

15 października 2014 roku w Dolnośląskiej Bibliotece Pedagogicznej odbyło się spotkanie szkoleniowe adresowane do nauczycieli, pedagogów, terapeutów i rodziców pn. *Dziecko z Zespołem Aspergera lub*

autyzmem. Szkolenie prowadziła pani **Anita Cieślak** - neurologopeda (Podyplomowe Studium Neurologopedyczne, Uniwersytet Wrocławski), absolwentka Pomagisterskiego Studium Logopedycznego Uniwersytetu

Warszawskiego, mgr filologii polskiej (Uniwersytet Warszawski), terapeuta EEG - Biofeedback.

DZIECKO
Z
ZESPOŁEM
ASPERGERA
LUB
AUTYZMEM

Program szkolenia:

Moduł I:

- odrobina niezbędnej teorii,
- autyzm a "teoria umysłu",
- autyzm a kompetencja komunikacyjna,
- funkcje wykonawcze a autyzm.

Moduł II:

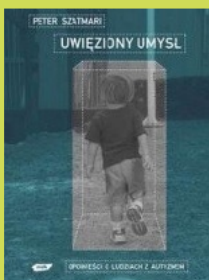
- charakter postępowania terapeutycznego,
- kilka słów o wątku logopedycznym,
- podejście behawioralne i jego rola w terapii osób z autyzmem.

W pierwszej części szkolenia pani Anita Cieślak przedstawiła różne klasyfikacje zaburzenia. Zaprezentowała różnice między Zespołem Aspergera a autyzmem. Następnie omówiła triadę zaburzeń autystycznych w zakresie trzech obszarów funkcjonowania: komunikacji, interakcji społecznych i wyobraźni.

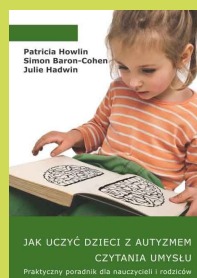
W następnej części szkolenia prowadząca skupiła się omówieniu różnych form zaburzeń autystycznych oraz syndromu Aspergera. Odniosła się zaburzenia teorii umysłu w autyzmie jako zespołu zdolności poznawczych (wiem, wnioskuję, przewiduję). Poleciła książki Petera Szatmari "Uwięziony umysł" oraz "Jak uczyć dzieci z autyzmem czytania umysłu?" m.in. Simona Baron-Cohena.

Uwięziony umysł

Uwięziony umysł to zbiór opowieści o ludziach (dzieciach i dorosłych) z autyzmem i syndromem Aspergera. Każdy rozdział (nazwany imieniem pacjenta) to osobna historia, pokazująca, jak niestychanie są zróżnicowane zaburzenia autystyczne. Szatmari opowiada o swych pacjentach nie od strony psychopatologii, nienormalności, ale raczej stara się pokazać niezwykły, indywidualny świat chorego i wskazać drogę do jego zrozumienia.

Jak uczyć dzieci z autyzmem...

Zaletą publikacji jest bogaty zbiór materiałów i konkretnych wskazówek terapeutycznych. Autorzy precyzyjnie opisują sposoby ustalania poziomu wyjściowego dla poszczególnych umiejętności konkretnego dziecka, od którego powinno się zacząć nauczanie, materiały używane na każdym etapie treningu i praktyczne procedury. Praktyczny aspekt poradnika podkreślają także arkusze oceny postępów, dotychczas w aneksie, które ułatwiają ewaluację efektywności programu i progres rozwoju trenowanej umiejętności. Doskonała, precyzyjna struktura programu jest przyjazna zarówno dla dziecka, jak i dla nauczyciela, lecz w żaden sposób nie ogranicza inwencji twórczej ani własnych zainteresowań dziecka.

Następnie pani Anita Cieślak omówiła zagadnienia związane z przebiegiem pracy terapeutycznej:

- praktyczne użycie wzorca tworzonych komunikatów oraz schematów struktur komunikacyjnych,
- konieczność ustalania reguł, szukania wspólnych kontekstów,
- doskonalenie umiejętności komunikacyjnych i społecznych kompetencji,

JAK POWINNA PRZEBIEGAĆ PRACA TERAPEUTYCZNA?

- działania o psychoedukacyjnym, psychoterapeutycznym i logopedycznym,
- terapia poznawczo - behawioralna i terapia treningów społeczno - komunikacyjnych,
- metody niedyrektywne - wymuszenie bliskiego kontaktu.

KALENDARZ

02 KWIETNIA

Światowy Dzień Świadomości Autyzmu

18 CZERWCA

Autystyczny Dzień Dumy

GRUDZIEŃ

Europejski Tydzień Autyzmu - pierwszy tydzień grudnia

Graficzny symbol Autystycznego Dnia Dumy

**Dolnośląskie
Stowarzyszenie
na rzecz Autyzmu**

SCHEMAT ZAJĘĆ TERAPEUTYCZNYCH

1. Relaksacja
2. Scenki dramowe, dialogi społeczne
3. Powtórzenie
4. Grafomotoryka (ewentualnie relaksacja)

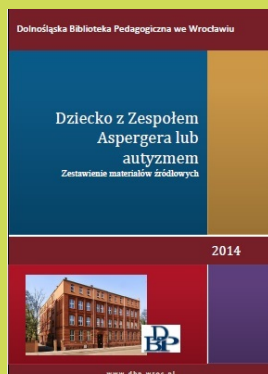
Podczas szkolenia prowadząca przedstawiła i omówiła **przykłady schematów** stosowanych na zajęciach terapeutycznych:

- określenie zasad postępowania zachowania,
- zdefiniowanie procedur, które powinny być zmieniane i dostosowywane,
- zapisanie planu lekcji,
- tworzenie notatek w punktach,
- podawanie zagadnień na zasadzie podobieństwo - różnica, przyczyna - skutek itp.

- praca z minutnikiem,
- różnicowanie aktywności,
- maksymalnie dwie rzeczy dwie rzeczy do wyboru,
- indywidualizowanie zajęć,
- upewnianie się, że dziecko wie co ma zrobić,
- obserwowanie dziecka i reakcja na jego rutynowe zachowania.

Dolnośląska Biblioteka Pedagogiczna we Wrocławiu poleca:

Zestawienie literatury w DBP

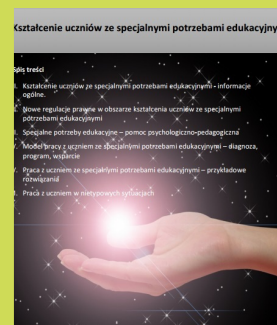

Uczeń niepełnosprawny w szkole ogólnodostępnej

Pakiety edukacyjne:

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w oświacie

Kształcenie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi